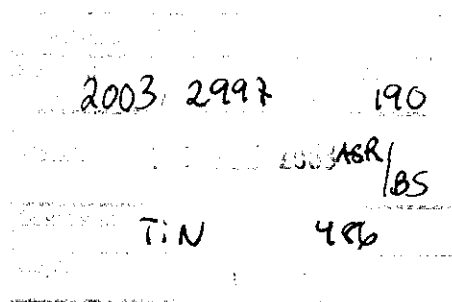


**NORSKOG**

NORSK SKOGBRUKSFORENING

For den aktive skogbruker

Landbruksdepartementet
Pb. 8007 Dep
0030 OSLO



Lilleaker 10.12.03

Angående høring på utkast til forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i landbruket og forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket

Det vises til utsendt forslag til forskrifter for tilskudd til spesielle miljøtiltak i landbruket og forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket datert 28. oktober 2003.

NORSKOGs kommentarer knytter seg til *Forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket*.

Innledningsvis er NORSKOG enig i den sammenslåingen av forskrifter som er gjort på skogsiden. Med den utviklingen man har hatt i de økonomiske virkemidlene er det ikke lenger grunnlag for et detaljert forskriftsverk for hver ordning.

Ellers har NORSKOG følgende kommentarer til forskriftsutkastene:

1. Kommunene må få reell handlefrihet
2. Grensen for hvem som er tilskuddsberettiget bør følge konsesjonsloven
3. Det må sikres tilskudd for pågående/godkjente prosjekter

Kommunene må få reell handlefrihet

Det vises i følgebrevet til St. meld. nr. 1 (2001-2002) *Nye oppgaver for lokaldemokratiet – regionalt og lokalt nivå*, hvor overføring av myndighet til kommunene skal være med å styrke det lokale selvstyret. NORSKOG er enige i denne utviklingen og at en delegering av myndighet og ansvar til kommunalt nivå er viktig for å sikre virkemiddelbruk tilpasset lokale forhold og utfordringer.

Med en slik delegering av ansvar må det også følge et handlingsrom for å kunne ta dette ansvaret. Med de føringene som nå ligger inne forskriftsforslaget får kommunene bare et begrenset selvstyre med tanke på rammebetingelsene for skognæringen. Det legges nå opp til en praksis der midlene til både spesielle miljøtiltak i landbruket og midlene til nærings- og miljøtiltak i skogbruket skal fordeles til kommunene i en felles pott. Kommunene skal så utarbeide langsikte tiltaksplaner for fordeling og bruk av midlene. Disse planene skal så godkjennes av fylkesmannen. Så lenge det ikke gis noen sentrale føringene på hvor stor del av midlene som skal fordeles på de to forskjellige ordningene, bør det etter NORSKOGs syn heller ikke være grunnlag for å gi føringene på fordelingen innen hver ordning.

Føringene med forbud mot å gi tilskudd til planting/såing og drift i vanskelig terreng vil slå svært skjevt ut i ulike deler av landet. Når man i tillegg i tildelingsbrevet til fylkesmannen angir at maksimalt halvparten av tilskuddet til nærings- og miljøtiltak i skogbruket skal kunne anvendes til bygging av skogsveger blir det en stor inngripen i det kommunenes muligheter for å prioritere i forhold til lokale behov.

Postadresse:
Postboks 123 Lilleaker
0216 Oslo

Besøksadresse:
Lilleakerveien 41

Telefon: 22 51 89 00
Telefax: 22 51 89 10
E-mail: firmapost@norskog.no

Bankgiro: 2650.05.05221
Postgiro: 0814 2330629
NO 956911117 MVA

Avdelingskontor Elvetun
Telefon: 62 43 53 65
Telefax: 62 43 53 01

Disse foreslåtte føringene vil føre til at man kan miste mange av incentivene til både å investere i etablering og skjøtsel av skog, og til å avvirke den hogstmodne skogen. Disse føringene vil slå særlig hardt ut i deler av Norge hvor størstedelen av den hogstmodne skogen står i bratt terreng med dårlig vegstruktur. Dette gjelder særlig i store deler av dalstrøkene på Østlandet, Trøndelag og Vestlandet.

Spesielt vil føringene ha negative konsekvenser for de tradisjonelle skogreisningstrøkene. Her vil både evnene og viljen til å etablere skog forsvinner med bortfall av plantetilskuddet, i og med at disse områdene også i liten grad har innestående skogavgift å bruke på slike tiltak. Når man i tillegg fjerner tilskudd til drift i bratt terreng, og man bare i en begrenset utstrekning kan finansiere veganlegg, setter man en effektiv stopper for verdiskaping på disse arealene.

Dette fører til at forskriften slår negativt ut i forhold til politiske målsettinger om at man skal legge forholdene til rette for å øke avvirkningen i Norge, både for å sikre råvarer til industrien og sikre lokal verdiskaping og næringsutvikling. Etter vårt syn er det også avvikende i forhold til målsettinger om økt lokalt selvstyre hvor det i større grad skal være opp til kommunen selv å prioritere mellom ulike tiltak innen tradisjonelt skogbruk.

Generelt mener derfor NORSKOG at man må fjerne føringene som ligger på bruken av midlene i forslaget til forskrift.

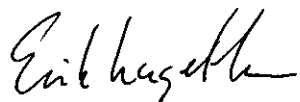
Grensen for hvem som er tilskuddsberettiget bør følge konsesjonsloven

I § 1-2 Virkesområde m.m. settes grensen for hvem som er tilskuddsberettiget til 10 daa. Denne grensen bør etter NORSKOGs syn følge konsesjonslovens arealgrenser. Det vil si at med dagens bestemmelser bør grensen flyttes til 100 daa for rene skogeiendommer. Å sette grensen så lavt som 10 daa vil føre til et unødvendig byråkrati og tidsbruk som ikke vil tjene formålet med tilskuddsordningene, som er bl.a. å fremme økt utnyttelse og verdiskaping i skogbruket. Med en stadig reduksjon i tilskuddspotten bør innslaget for tilskudd heves for i større grad å prioritere eiendommer som har muligheter for å gi et bidrag i så måte.

Det må sikres midler til pågående/godkjente prosjekter

Det sies i § 1-2 avsnitt 2 at tilskudd bare kan gis til tiltak som gjennomføres etter forskriftens ikrafttredelse. Veganlegg gis vanligvis tilskudd over flere år, det er i dag mange prosjekter som fremdeles vil være tilskuddsberettiget i noen år framover. Det er viktig at det i forskriften ikke legges hinder for at disse prosjektene fremdeles kan motta tilskudd ut fra forutsetningen da prosjektet startet. Dette kan også gjelde andre av de tidligere ordningene der fylkesmannen ved utløpet av 2003 har et økonomisk ansvar i forhold til godkjente tiltak. Disse tiltakene må sikres midler i den nye fordelingen, uten at det skal gå utover den andelen den enkelte kommune har krav på etter den nye fordelingsnøkkelen.

Med hilsen



Erik Lagethon
Næringspolitisk konsulent